

POROZUMIENIE PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH POLSKI

Oficjalna reprezentacja środowiska zawodowego pracowników parków krajobrazowych w Polsce

Adres do korespondencji: 42-500 Będzin ul. Krasickiego 25. tel. 267 44 82, fax 267 04 22, e-mail: biurozpk@zpk.com.pl

Będzin, 07.06.2013r.

Sz. P.
Jacek Michałowski
Szef Kancelarii
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

Dotyczy: Prezydenckiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu.

Szanowny Panie

Porozumienie Parków Krajobrazowych Polski, będące reprezentacją środowiska zawodowego pracowników parków krajobrazowych w Polsce, z wdzięcznością przyjmuje inicjatywę legislacyjną Pana Prezydenta dotyczącą „projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu”. Pierwszą tak poważną i tak daleko zaawansowaną próbę praktycznego wprowadzenia do naszego prawa postanowień Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Otwiera ona szeroką społeczną dyskusję na temat roli krajobrazu w naszym życiu, potrzebie jego ochrony oraz racjonalnego użytkowania.

Podstawowym celem Porozumienia Parków Krajobrazowych Polski jest ochrona przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości historycznych i kulturowych na terenie form ochrony przyrody, jakie powierzono dyrektorowi i Służbie Parków Krajobrazowych. Jako administracja zajmująca się ochroną walorów krajobrazowych, działamy w Polsce od ponad 30 lat. W związku z powyższym, na podstawie wieloletniego doświadczenia w praktycznej realizacji czynnej ochrony przyrody i krajobrazu, przedkładamy nasze propozycje do opublikowanego projektu.

Przedstawiony do dyskusji projekt zawiera wiele elementów pozytywnych - definicji i rozwiązań prawnych oczekiwanych przez nas od wielu lat. Należą do nich:

- ustawowe definicje takich pojęć jak: krajobraz, krajobraz kulturowy, krajobraz priorytetowy, dominanta krajobrazowa, walory krajobrazowe, budowla, rzeka, reklama, nośnik reklamowy, tablica reklamowa, urządzenie reklamowe;
- propozycje ustawowego uregulowania zasad ochrony krajobrazu i ich skutków prawnych;
- propozycje wprowadzenia opłat od reklamy i uporządkowanie zasad ich umieszczania w terenie,
- propozycje podziału zadań w zakresie ochrony krajobrazu między organami i administracją państwową i samorządową.

Jednakże, mimo tych wielu pozytywów, w naszej ocenie propozycje te zawierają pewne niekonsekwencje realizacyjne oraz pozostawiają szereg problemowych kwestii prawnych nadal nierozwiązanych. W dalszej części przedstawimy poszczególne zagadnienia, problema-

tykę z nimi związaną i propozycje rozwiązań legislacyjnych, w naszej ocenie adekwatnych do istniejącego i pożądanego stanu rzeczy. Propozycje przedstawiane będą wg kolejności przyjętej w projekcie ustawy:

1. Do regulacji ujętych w **Art. 1 - 3** nie wnosimy uwag;
2. **Art. 4** – zasada wprowadzenia opłat od reklamy jest w naszej ocenie jak najbardziej prawidłowa, jednakże proponujemy wprowadzenie zapisu dotyczącego przeznaczenia pobieranej opłaty na terenach objętych ochroną prawną (formy ochrony przyrody wymienione w art. 6.ust. 1 pkt 3-4 i 7-9 ustawy o ochronie przyrody) na sfinansowanie zadań z zakresu ochrony krajobrazu. Proponujemy po pkt 9 dodać pkt 10 o następującej treści:

„10. Opłata od reklam umieszczonych w obszarach objętych formami ochrony przyrody wymienionymi w art. 6.ust. 1 pkt. 3-4 i 7-9 ustawy o ochronie przyrody przeznaczona jest na realizację zadań z zakresu ochrony krajobrazu”

Opłata taka powinna być w budżetach JST przeznaczona na sfinansowanie zadań związanych z praktyczną realizacją ochrony krajobrazu i czynnej ochrony przyrody.

3. **Art. 5** – w związku z jak najbardziej słuszną propozycją ustanawiania planów ochrony parków, jako aktów prawa miejscowego, co w istotny sposób poprawia ich skuteczność i jednoznacznie zakończy spory interpretacyjne dotyczące tego, czym jest ten akt woli sejmiku wojewódzkiego i w efekcie, jakie są jego powszechnie obowiązujące konsekwencje, proponujemy przereformować pkt. 3 i 4:

3) w art. 48 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) jest zgodna z przepisami o ochronie przyrody, planami ochrony parków krajobrazowych, w szczególności z urbanistycznymi zasadami ochrony krajobrazu – jeśli obowiązują na danym obszarze;”

4) w art. 49 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zgodność z planami ochrony parków krajobrazowych i urbanistycznymi zasadami ochrony krajobrazu – jeśli obowiązują na danym obszarze;”

Rozwiązanie takie umożliwi szybkie zastosowanie praktycznej realizacji ochrony krajobrazu na terenie tych parków krajobrazowych, na obszarze których opracowano i zatwierdzono plany ochrony bez konieczności oczekiwania na opracowanie i uchwalenie urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu – zdecydowanie wzrasta skuteczność ochrony.;

4. **Art. 6** - nie wnosimy uwag;
5. **Art. 7** – marszałek województwa jest organem ochrony przyrody, w konsekwencji i krajobrazu, powinien więc móc aktywnie uczestniczyć w ich praktycznej ochronie, w związku z powyższym proponujemy przereformować pkt 2 i 3:

2) po art. 37 dodaje się art. 37a i 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Rada gminy.....

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przed przedłożeniem radzie gminy projektu uchwały, o której mowa w ust. 1:

1) zasięga opinii o projekcie od marszałka województwa, regionalnego dyrektora ochrony środowiska i wojewódzkiego konserwatora zabytków”,

3) w art. 53 w ust. 4 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„8) marszałkiem województwa w odniesieniu do parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu, w tym proponowanych na ich obszarze inwestycji o charakterze dominant krajobrazowych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody”;

4) w art. 53 w ust. 4 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do innych niż wymienione w pkt 7 i 8 obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody, w tym proponowanych na ich obszarze inwestycji o charakterze dominant krajobrazowych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody.”;

Propozycje wyżej wymienione są konsekwencją ustanowienia marszałka województwa organem ochrony przyrody: Art. 91 pkt 2b dodany ustawą z dnia 18.08.2011 r. (Dz. U. Nr 224, poz. 1337) obowiązującą od 1.01.2012 r. Niestety przy tej regulacji nie wyposażono marszałka, jako organu ochrony przyrody, w żadne kompetencje władcze w stosunku do form ochrony przyrody stanowiących przez JST szczebla wojewódzkiego. W naszej opinii stanowi to istotną wadę prawną, stąd przyjęcie wyżej przedstawionych zapisów skutkować będzie jej usunięciem. Pozwoli jednocześnie na rozdzielenie zadań marszałka województwa i regionalnego dyrektora ochrony środowiska, co w istotny sposób powinno przyczynić się do wzrostu skuteczności ich działań i ułatwi społeczeństwu identyfikację poszczególnych organów ochrony przyrody wraz z zrozumieniem ich kompetencji.

6. **Art. 8** - nie wnosimy uwag – definicja jak najbardziej potrzebna;

7. **Art. 9** – w celu usprawnienia funkcjonowania organów ochrony przyrody, administracji i Służby Parków Krajobrazowych oraz uporządkowania ich kompetencji i zadań jak również wzajemnych relacji tych podmiotów proponujemy przeredagować pkt 3,4,5,9,11,14,15,16 i dodać 17 w sposób niżej przedstawiony:

3) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

Art. 5a.1. Dla obszaru województwa sporządza się, nie rzadziej niż raz na 20 lat, audyt krajobrazowy.

4. Sporządzający projekt audytu krajobrazowego przy jego opracowaniu uwzględnia cele ochrony i ustalenia planów ochrony dla form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 pkt 3-4 i 9.

Proponowane rozwiązanie pozwala na wykorzystanie materiałów zgromadzonych przy ustanawianiu tych form ochrony przyrody oraz gotowych opracowań planów ochrony parków krajobrazowych. Dotychczasowy ust. 4 staje się automatycznie ust. 5.

„Art. 5b. 1. Projekt audytu krajobrazowego sporządza marszałek województwa.

2. Marszałek województwa przed przedłożeniem projektu audytu krajobrazowego do uchwalenia przez sejmik województwa:

1) zasięga opinii o projekcie od regionalnego dyrektora ochrony środowiska, dyrektorów parków narodowych i **krajobrazowych** położonych w granicach województwa, wojewódzkiego konserwatora zabytków i rad gmin położonych na terenie województwa z zastrzeżeniem, że brak przedstawienia stanowiska w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu audytu krajobrazowego jest uważane za wydanie opinii pozytywnej przez dany organ.”

„Art. 5d. 1. Projekt urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu opracowuje marszałek województwa.

2. Marszałek województwa przed przedłożeniem projektu urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu do uchwalenia przez sejmik województwa:

2) zasięga opinii o projekcie od regionalnego dyrektora ochrony środowiska, dyrektorów parków narodowych i **krajobrazowych** położonych w granicach województwa, wojewódzkiego konserwatora zabytków i właściwych rad gmin z zastrzeżeniem, że brak przedstawienia stanowiska w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu jest uważane za wydanie opinii pozytywnej przez dany organ;”

Proponowane zapisy są konsekwencją ustawowego upoważnienia dla dyrektora parku krajobrazowego do kierowania nim i reprezentowania na zewnątrz.

4) w art. 16:

d) *ust. 5 otrzymuje brzmienie:*

„5. Park krajobrazowy, zespół parków krajobrazowych jest wojewódzką samorządową jednostką organizacyjną działającą w formie jednostki budżetowej.”

e) *po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:*

5a. Statut parku krajobrazowego lub zespołu parków krajobrazowych, określający strukturę organizacyjną parku lub zespołu parków, nadaje sejmik województwa w drodze uchwały.

5b. Statut parku krajobrazowego położonego na terenie więcej niż jednego województwa nadaje w drodze uchwały sejmik województwa, na którego obszarze działania znajduje się większa część parku, w porozumieniu z pozostałymi sejmikami województw.”

Proponowane zapisy jednoznacznie oddzielają formę ochrony przyrody, jaką jest park krajobrazowy, od sposobu zarządzania nią przy pomocy jednostki budżetowej też nazywanej parkiem krajobrazowym - w przeszłości te kwestie były notorycznie mylone. Porządkują również kwestie dotyczące parków krajobrazowych leżących na terenie kilku województw.

f) *ust. 7 otrzymuje brzmienie:*

„7. Projekty studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w części dotyczącej parku krajobrazowego i jego otuliny, wymagają uzgodnienia z właściwym miejscowo **marszałkiem województwa w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody lub ochronę krajobrazu parku krajobrazowego.”;**

Proponowane zapisy są konsekwencją ustanowienia marszałka województwa organem ochrony przyrody: Art. 91 pkt 2b i wyposażeniem go w kompetencje władcze w stosunku do form ochrony przyrody, stanowionych przez JST szczebla wojewódzkiego.

5) w art. 17:

a) w ust. 1:

- pkt 7 pozostawić w dotychczasowym brzmieniu, a wprowadzić omówioną niżej zmianę pkt 1 w ust. 2.

Propozycja ta urealnia i uelastycznia zakaz. Pozwala zastosować rozwiązanie proponowane w nowym brzmieniu ust 2 pkt 1. Jednocześnie umożliwia uniknięcia pułapek, jakie powstają np.: w terenach górskich, gdzie niektóre doliny rzeczne mają mniej niż 200 metrów szerokości. Wyłącza to zabudowę tych dolin całkowicie i zmusza do wyznaczania terenów pod zabudowę na stokach i w miejscach eksponowanych krajobrazowo, co będzie stało w sprzeczności z zapisami ustawy. Jeżeli zakaz zostanie ograniczony wyłącznie do naturalnych zbiorników wodnych, w konsekwencji przestaną obowiązywać aktualne zaka-

zy przy zbiornikach sztucznych. Może okazać się to posunięciem katastrofalnym dla większości obszaru południowej i środkowej Polski, gdzie w dużej ilości występują bardzo cenne przyrodniczo i krajobrazowo sztuczne zbiorniki. Proponowane rozwiązanie umożliwi przemyślane i selektywne udostępnienie ich brzegów do racjonalnej zabudowy i zagospodarowania w zgodzie z zasadami ochrony przyrody i krajobrazu.

b) ust. 2.pkt 1) otrzymuje brzmienie:

1) wykonywania zadań *i wskazań* wynikających z planu ochrony parku.

Proponowane rozwiązanie pozwala na uracjonalnienie gospodarowania przestrzenią parku krajobrazowego, przy jednoczesnym zagwarantowaniu najefektywniejszego osiągnięcia celów ochrony przyrody i krajobrazu. Umożliwia takie udostępnienie obszaru parku do prowadzenia działalności inwestycyjno-gospodarczej, które nie napotyka oporu społecznego, a zapewnia dostosowanie istniejących ograniczeń do lokalnych warunków geofizycznych np. dopuszczalna odległość zabudowy od zbiorników i cieków wodnych, miejsc ustawienia reklam itp.

c) „3. Zakaz, o którym mowa w ust 1 pkt 1 i **6a**, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz parku krajobrazowego”,

Wprowadzenie zakazu zmiany sposobu użytkowania gruntów, zarówno w parkach krajobrazowych, jak i obszarach chronionego krajobrazu jest sprzeczne z brzmieniem art. 16 ust.6 ustawy o ochronie przyrody: „Grunty rolne i leśne oraz inne nieruchomości znajdujące się w granicach parku krajobrazowego pozostawia się w gospodarczym wykorzystaniu”

7) w art. 19 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Sejmik województwa ustanawia, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, plan ochrony dla parku krajobrazowego w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu albo odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt planu jest niezgodny z celami ochrony przyrody *i krajobrazu*. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody *i krajobrazu*.”;

9) w art. 23:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyznaczenie lub **powiększenie** obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.”,

Proponowana w projekcie zmiana nie daje możliwości powiększenia obszaru chronionego krajobrazu, bez powoływania go od nowa. W naszej opinii zapis powinien brzmieć analogicznie jak do parku krajobrazowego. Na prawidłowość wniosku wskazuje brzmienie ust. 3b.

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Projekty studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw i planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, w części dotyczącej obszaru chronionego krajobrazu, wymagają uzgodnienia z właściwym *marszałkiem województwa* w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody lub ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.”;

Proponowane zapisy są konsekwencją ustanowienia marszałka województwa organem ochrony przyrody: Art. 91 pkt 2b i potrzebą wyposażenia go w odpowiednie kompetencje władcze w stosunku do form ochrony przyrody stanowionych przez JST szczebla wojewódzkiego.

11) w art. 24:

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakaz, o którym mowa w ust 1 pkt 2 i *6a*, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.”

Uzasadnienie takie, jak w przypadku parku krajobrazowego.

14) „Art. 45a. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska *monitoruje* funkcjonowanie form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 pkt 2-4 i 6-9.

2. *Monitoring*, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na wydawaniu *wskazówek i zaleceń* w zakresie funkcjonowania form ochrony przyrody, wskazanych w ust. 1, oraz prawie *uzyskiwania* informacji dotyczących funkcjonowania tych form ochrony przyrody.”;

Zapis powyższy gwarantuje równoprawność podmiotów rządowego - Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i samorządowych – wójt, burmistrz, prezydent, marszałek województwa i sejmik województwa. Nie stwarza pozoru podległości organów samorządowych organowi rządowemu. Skutecznie niweluje pole potencjalnych konfliktów kompetencyjnych między poszczególnymi organami.

15) w art. 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. *Organem parku krajobrazowego jest dyrektor parku krajobrazowego*”.

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. *Do zadań dyrektora parku krajobrazowego należy:*

- 1) *kierowanie działalnością parku krajobrazowego oraz reprezentowanie parku na zewnątrz;*
- 2) *ochrona przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości historycznych i kulturowych;*
- 3) *organizacja działalności edukacyjnej, turystycznej oraz rekreacyjnej;*
- 4) *nadzór i koordynacja zadań z zakresu realizacji ustaleń planu ochrony parku;*
- 5) *wykonywanie zadań marszałka województw na terenie parku krajobrazowego w zakresie ochrony przyrody i krajobrazu;*
- 6) *składanie wniosków i uzgadnianie projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących zagospodarowania przestrzennego obszarów wchodzących w skład parku krajobrazowego i jego otuliny.*”;

Proponowane zapisy porządkują zarządzanie parkiem krajobrazowym oraz umożliwiają na jego terenie sprawną realizację zadań ustawowych w zakresie ochrony krajobrazu i przyrody.

16) w art. 107.

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania wymienione w ust.2 pkt.4,7,9 i 10 realizowane są na podstawie odpowiednich porozumień określających ich rzeczowy i czasowy oraz ewentualnie finansowy zakres”;

Proponowany zapis umożliwia praktyczną realizację współpracy i współdziałania z organami i podmiotami wymienionymi w tych punktach. Przy aktualnie obowiązujących zapisach ustawowych takie współdziałanie i współpraca były jak najbardziej możliwe, ale ich realizacja napotykała na przeszkody w zakresie formalno-prawnym i ewentualnie finansowym. W zakresie współpracy i współdziałania między JST istnieją odpowiednie regulacje prawne i były wielokrotnie stosowane w praktyce. Proponowany zapis wprowadza unormowania w relacjach pomiędzy JST a organami i administracją państwową oraz innymi podmiotami. Bez wprowadzenia takich uregulowań zapisy zaproponowane w ust.2 pkt 4,7,9 i 10 pozostają praktycznie niewykonywane, więc w naszej opinii niepotrzebne. Jednocześnie pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że bez doprecyzowania zaproponowanego wyżej, mogą one stanowić zarzewie potencjalnych sporów i konfliktów kompetencyjnych. W konsekwencji wprowadzą więcej złego niż dobrego. Z obawy o możliwość spełnienia się negatywnego scenariusza wynika nasza propozycja zapisu dotyczącego porozumień. Porozumienia winny precyzyjnie określać zakres rzeczowy i czasowy oraz zobowiązania i odpowiedzialność stron za ich realizację. Z naszych dotychczasowych doświadczeń wynika, że porozumienia takie są skutecznym i praktycznym rozwiązaniem.

f) po ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pracownik Służby Parku Krajobrazowego ma prawo do:

- 1) legitymowania osób naruszających przepisy o ochronie przyrody, a w razie odmowy okazania dokumentu pozwalającego na ustalenie tożsamości - zwracania się do Policji lub innych właściwych organów o ustalenie tożsamości;**
- 2) kontroli i zatrzymania, za pokwitowaniem, dokumentów w zakresie legalności posiadania tworów lub składników przyrody i obrotu nimi, pochodzących z obszaru parku krajobrazowego;”**
- 3) kontroli podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na obszarze parku krajobrazowego w zakresie przestrzegania przepisów ustawy.”;**

Proponowane zapisy w istotny sposób podniosą skuteczność działań Służby Parku Krajobrazowego w zakresie przestrzegania przepisów ustawy na terenie parku krajobrazowego. Przy dotychczas obowiązujących zapisach skuteczność działań prewencyjnych podejmowanych przez pracowników Służby Parku Krajobrazowego była praktycznie znikoma.

17) art. 108 ust.9 pkt.2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla Służby Parku Krajobrazowego:

- a) legitymowania osób naruszających przepisy o ochronie przyrody, a w razie odmowy okazania dokumentu pozwalającego na ustalenie tożsamości - zwracania się do Policji lub innych właściwych organów o ustalenie ich tożsamości.**
- c) kontroli i zatrzymania, za pokwitowaniem, dokumentów dotyczących legalności posiadania tworów lub składników przyrody pochodzących z obszaru parku krajobrazowego i obrotu nimi,**

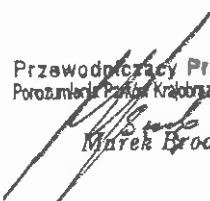
d) kontroli podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na obszarze parku krajobrazowego w zakresie przestrzegania przepisów ustawy.”;

Proponowane zapisy są konsekwencją przyjęcia zmian zaproponowanych w punkcie 16.

8. Art. 10 – 15 nie wnosimy uwag.

Jeszcze raz dziękując Panu Prezydentowi za podjętą inicjatywę ustawodawczą, pragniemy podkreślić, że w naszej opinii większość proponowanych zmian podąża we właściwym kierunku i w istotny sposób może przyczynić się do poprawy ochrony krajobrazu. Uzupełnienie ich o nasze propozycje powinno podnieść skuteczność i efektywność proponowanych rozwiązań, porządkując jednocześnie obowiązujący w Polsce system ochrony przyrody i krajobrazu. Mając powyższe na uwadze, proponujemy jednocześnie włączenie przedstawicieli Porozumienia Parków Krajobrazowych Polski w trwające prace nad przygotowaniem projektu.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący Prezydium
Porozumienia Parków Krajobrazowych Polski

Marek Broda